

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (nyolcadik tanács)

2020. július 17.*

„Intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset – Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Az Európai Tanács ülése – Többéves pénzügyi keret – Költségvetési rendelet – A Cseh Köztársaságnak az Európai Tanács egyik ülésén részt vevő képviselője állítólagos összeférhetetlensége – Az Európai Tanács fellépésének állítólagos hiánya – Az eljárási szabályzat 130. cikke – Az eljáráshoz fűződő érdek – Kereshetőségi jog – Az Európai Tanács álláspontja – A mulasztás megszüntetése – Elfogadhatatlanság – Az EUSZ 15. cikk (2) bekezdése – Nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülöző kereset”

A T-715/19. sz. ügyben,

Lukáš Wagenknecht (lakóhelye: Pardubice [Cseh Köztársaság], képviseli: A. Dolejská ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Tanács** (képviselek: A. Westerhof Löfflerová, A. Jensen és J. Bauerschmidt, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az annak megállapíttatása iránt az EUMSZ 265. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában, hogy az Európai Tanács jogellenesen mulasztott el eljárni a felperes arra irányuló kérelmére, hogy az EUMSZ 325. cikk (1) bekezdésében, továbbá az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 60., 36. o.) 61. cikkének (1) bekezdésében szereplő követelményekre tekintettel fennálló állítólagos összeférhetetlensége miatt zárják ki a Cseh Köztársaság miniszterelnökét, Andrej Babišt az Európai Tanács 2019. június 20-i üléséről és a pénzügyi tervről folytatott tárgyalásokkal kapcsolatos jövőbeli ülésekről.

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: J. Svenningsen elnök (előadó), C. Mac Eochaidh és J. Laitenberger bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Végzést

A jogvita előzményei

- 1 Az Európai Tanácshoz 2019. június 10-én érkezett 2019. június 5-i levelében a felperes, Lukáš Wagenknecht, a Senát Parlamentu České republiky (a Cseh Köztársaság parlamentjének szenátusa) egyik képviselője azt kérte az Európai Tanácstól, hogy zárja ki a Cseh Köztársaság miniszterelnökét, Andrej Babiš az Európai Tanács 2019. június 20-i üléséről és a pénzügyi tervről (2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret) folytatott tárgyalásokkal kapcsolatos jövőbeli ülésekről (a továbbiakban: eljárásra való felkérés), a Cseh Köztársaság e képviselőjének – a többek között az agrár-élelmiszeriparban tevékenykedő Agrofert csoportba tartozó vállalkozásokban fennálló személyes és családi érdekeltségeiből eredő – állítólagos összeférhetlensége miatt.
- 2 2019. június 24-én az Európai Tanács – annak pontosítása mellett, hogy érdemben nem foglal állást a felperes állításairól, továbbá biztosítva a felperest arról, hogy kiemelt jelentőséget tulajdonít a csalás elleni küzdelemnek és az Európai Unió pénzügyi érdekeit érintő többi jogellenes tevékenységnek – válaszolt az eljárásra való felkérésére, és lényegében kifejtette a felperes számára, hogy az EUSZ 15. cikk (2) bekezdése, azaz egy elsődleges jogi norma megmásíthatatlanul állapította meg az Európai Tanács összetételét annak előírásával, hogy azt „az Európai Unió tagállamainak állam-, illetve kormányfői, az Európai Tanács elnöke, valamint az Európai Bizottság elnöke alkotják”. Ily módon ez az összetétel nem módosulhat, mivel ez a rendelkezés nem írja elő egy ilyen módosítás lehetőségét. Ezen túlmenően, az Európai Tanács kifejtette, hogy kizárólag a nemzeti alkotmányjogba tartozik az a kérdés, hogy az állam- vagy kormányfő melyike képviselje az egyes uniós tagállamokat. Ekként az Európai Tanács vagy annak elnöke nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel annak eldöntésére, hogy ki képviselje az egyes tagállamokat ebben az intézményben, és annak eldöntésére sem, hogy az állam- vagy kormányfő közül mely személyt hívja meg az Európai Tanács különféle üléseire. Ezek az elvek az Európai Unió Tanácsának üléseire is érvényesek. E körülmények között az Európai Tanács az eljárásra való felkérés vonatkozásában azt válaszolta a felperesnek, hogy nem áll módjában kizárni a Cseh Köztársaság miniszterelnökét a hivatkozott ülésekről.
- 3 2019. július 2-án a felperes ismét az Európai Tanácshoz fordult, és elektronikus levélben kérte ezen intézmény főtitkárjától, hogy pontosítsa június 24-i válaszát. Az Európai Tanács nem válaszolt erre az elektronikus levélre.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 4 A felperes jogi képviselője által az e-Curia portálon létrehozott átmeneti hozzáférés révén a Törvényszék Hivatalához 2019. október 21-én benyújtott keresetlevelével az EUMSZ 265. cikk alapján a felperes az Európai Tanács által elkövetett mulasztás megállapítása iránt indított keresetet, amennyiben ez az intézmény jogellenesen nem járt el az eljárásra való felkérés alapján.
- 5 A Törvényszék Hivatalához ugyanazon a napon és ugyanilyen módon benyújtott külön beadványában a felperes – a Törvényszék eljárási szabályzatának 151. cikke alapján – gyorsított eljárás iránti kérelmet nyújtott be.
- 6 Mivel az e-Curia fiókhoz való hozzáférés jóváhagyásához szükséges igazoló iratok 2019. november 4-én érkeztek meg a Törvényszék Hivatalához, holott az eljárási szabályzat 56a. cikkének (4) bekezdése értelmében azoknak az iratoknak az irat – a jelen ügyben a kereset – benyújtásától számított tíznapos határidőn belül kellett volna beérkezniük, a felperest felkérték az erre vonatkozó észrevételeinek az előterjesztésére.

- 7 2019. november 21-én a felperes benyújtotta észrevételeit, amelyekben jogi képviselője kifejtette, hogy 2019. október 24-én megküldte az e-Curia fiók létrehozásához szükséges igazoló iratokat a cseh posta nemzetközi szolgáltatásának igénybevételével, amelynek két-három munkanapon belüli kézbesítést kellett volna biztosítania Luxembourgba (Luxemburg). A kézbesítés azonban – a cseh és a luxemburgi postának betudható késedelmek miatt – végül több mint tizenegy napot vett igénybe. A jogi képviselő hozzáfűzte, hogy körültekintéssel járt el, de nem számíthatott arra, hogy ez a két postai szolgáltató ilyen szerződészegéseket fog elkövetni, valamint hogy nem tudott időben reagálni sem, mivel első gyermekének 2019. október 31-i megszületését megelőzően kórházba került.
- 8 2019. december 11-i határozatában a Törvényszék megállapította az Európai Unió Bírósága alapokmánya 45. cikkének második bekezdése értelmében vett előre nem látható körülmények fennállását, következésképpen pedig úgy határozott, hogy nem nyilvánítja elfogadhatatlannak a keresetet az eljárási szabályzat 56a. cikkének (4) bekezdése alapján.
- 9 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék állapítsa meg a következőket: „az Európai Tanács mulasztást követett el, amennyiben – az [EUMSZ] 325. cikk (1) bekezdésének és az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló (EU) rendelet 61. cikke (1) bekezdésének megsértésével – Andrej Babiš, a Cseh Köztársaság miniszterelnöke összeférhetlenségének megelőzésére vagy kezelésére irányuló egyetlen kötelező erejű intézkedést sem fogadott el, továbbá amennyiben az összeférhetlenség 2018/1046 rendelet 61. cikkének (1) bekezdésében kimondott tilalmának megsértésével nem zárta ki a Cseh Köztársaság miniszterelnökét, Andrej Babiš-t az Unió 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretének elfogadását eredményező tanácskozásokban való részvételből”.
- 10 2020. január 23-án az Európai Tanács benyújtotta a gyorsított eljárás iránti kérelemre vonatkozó észrevételeit.
- 11 2020. február 10-i határozatában a Törvényszék úgy határozott, hogy nem ad helyt a gyorsított eljárás iránti kérelemnek.
- 12 2020. március 19-én az Európai Tanács – az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) bekezdése alapján – elfogadhatatlansági kifogást hozott fel, amelyben azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 13 2020. május 27-én a felperes benyújtotta az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeit, amelyeket – túlzott terjedelmük miatt – korrigáltak. Az említett észrevételekben a felperes azt kéri a Törvényszéktől, hogy nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak, valamint hogy az Európai Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 14 A Törvényszék hivatalához szintén 2020. május 27-én benyújtott külön beadványában a felperes az EUMSZ 279. cikk alapján általános nyilatkozat közzétételéből álló ideiglenes intézkedés elfogadására kérte a Törvényszék elnökét. 2020. június 12-én az Európai Tanács benyújtotta az e kérelemre vonatkozó észrevételeit.

A jogkérdésről

- 15 Az eljárási szabályzat 130. cikke értelmében, ha az alperes külön iratban azt kéri, hogy a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve döntsön az elfogadhatatlanság vagy a hatáskör hiánya tárgyában, a Törvényszéknek a lehető leghamarabb érdemben döntenie kell a kérelemről, adott esetben pedig miután megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát. Ezen túlmenően, az eljárási szabályzat 126. cikke

értelmében, ha a Törvényszéknek nyilvánvalóan nincs hatásköre a kereset elbírálására, illetve ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan vagy jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan, a Törvényszék az előadó bíró javaslatára – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben.

- 16 A jelen ügyben a Törvényszék megítélése szerint az ügy iratai alapján kellő információ áll a rendelkezésére, és e rendelkezések alapján úgy határoz, hogy nem szükséges az eljárás folytatása.
- 17 Elfogadhatatlansági kifogásában az Európai Tanács úgy véli, hogy a kereset több szempontból nyilvánvalóan elfogadhatatlan. Először is ugyanis az Európai Tanács mint intézmény – az EUMSZ 265. cikknek megfelelően – az eljárásra való felkérést követő két hónapon belül állást foglalt. Ily módon az eljárásra való felkérést követően a felpereshez intézett 2019. június 24-i válaszával megszünt a felperes által állított mulasztás.
- 18 Másodsor, az Európai Tanács álláspontja szerint, mivel az EU-Szerződés és az EUM-Szerződés e tekintetben nem biztosít számára hatáskört, az eljárásra való felkérésre válaszul nem volt köteles elfogadni a Cseh Köztársaság miniszterelnökének a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos tárgyalásokból való kizárására irányuló intézkedést.
- 19 Harmadszor, az Európai Tanács előadja, hogy az EUMSZ 265. cikk harmadik bekezdése alapján a jelen ügyben a felperesnek nem fűződött érdeke az eljáráshoz, és kereshetőségi joga sem volt.
- 20 A felperes álláspontja szerint a jelen kereset elfogadható.
- 21 Az Európai Tanács ugyanis nem járt el, figyelemmel arra, hogy a Cseh Köztársaság – állítólagosan összeférhetetlen – miniszterelnöke jelen volt az Európai Tanács 2019. június 20-i ülésén, amelyen – amint az az ezen ülés napirendjének 4. pontjából kitűnik – az uniós költségvetést vizsgálták. Márpedig a felperes szerint mindenekelőtt az Európai Tanács köteles eljárni a Cseh Köztársaság miniszterelnökének összeférhetlenségével kapcsolatos helyzettel szemben az EUMSZ 325. cikk (1) bekezdésére, továbbá az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 60., 36. o.) 61. cikkének (1) bekezdésére tekintettel.
- 22 Ezután, mivel a felperes úgy véli, hogy őt közvetlenül és személyében is érinti az a jogi aktus, amelynek elfogadását – a Cseh Köztársaság miniszterelnökének állítólagos összeférhetlenségével szembeni eljárással kapcsolatos állítólagos mulasztás megszüntetése céljából – az Európai Tanácstól kérte, előadja, hogy az Európai Tanács által az eljárásra való felkérésre adott válasz nem volt meggyőző abban az értelemben, hogy ellentmondásos volt és nem határozta meg ezen intézmény álláspontját. Sajnálattal fejezi ki továbbá amiatt, hogy a főtitkár nem válaszolt a 2019. július 2-i kérelmére, holott az Európai Tanács álláspontja – véleménye szerint – pontosításra szorult.
- 23 Végül, az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiben a felperes egy új – és álláspontja szerint a jelen kereset kimenetele szempontjából döntő – körülményre, azaz a kifejezetten a jelen ügyben a felperes által kifogásolthoz hasonló összeférhetlenség kérdését érintő Pl. ÚS 4/2017 ügyben a teljes ülésben eljáró Ústavní soud (alkotmánybíróság, Cseh Köztársaság) által 2020. február 11-én elfogadott ítélet meghozatalára hivatkozik. Emellett még fontosabb az, hogy a Törvényszék elismerje, hogy a jelen ügyben kereshetőségi joggal rendelkezik, figyelemmel egyrészt a Cseh Köztársaság parlamentjének szenátusában fennálló nemzeti képviselői mandátumára, amely magában foglalja, hogy ellenőrzést gyakoroljon tagállamának miniszterelnöke felett, másrészt pedig amiatt, hogy a jelen kereset megindítását követően – az Európai Parlament képviselőihez hasonlóan – halálos fenyegetéseket kapott, és konkrétan az ő esetében lejárató kampány folyt vele szemben.

- 24 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 265. cikk első bekezdése értelmében, ha a Parlament, az Európai Tanács, a Tanács, az Európai Bizottság vagy az Európai Központi Bank, illetve az Unió valamely intézménye, szerve vagy hivatala a Szerződéseket megsértve elmulasztja a döntéshozatalt, a tagállamok és az Unió többi intézménye keresettel fordulhatnak az Európai Unió Bíróságához a jogsértés megállapítása iránt.
- 25 Az EUMSZ 265. cikk harmadik bekezdése egyebekben előírja, hogy bármely természetes vagy jogi személy ugyanezen feltételek mellett panasszal fordulhat az Európai Unió Bíróságához, ha az Unió valamely intézménye, szerve vagy hivatala elmulasztott valamely neki címzendő jogi aktust – az ajánlások és vélemények kivételével – meghozni. Ezen utóbbi rendelkezés szövegéből következik azonban, hogy ahhoz, hogy valamely természetes vagy jogi személy mulasztás megállapítása iránti keresete elfogadható legyen, a természetes vagy jogi személynek bizonyítania kell, hogy az azon jogi aktus esetleges címzettjével azonos vagy esetleges címzettjéhez hasonló jogi helyzetben van, amely jogi aktust az eljárás alá vont intézmény köteles lenne vele kapcsolatban meghozni (lásd ebben az értelemben: 1982. június 10-i Bethell kontra Bizottság ítélet, 246/81, EU:C:1982:224, 15. és 16. pont; 1990. május 23-i Asia Motor France kontra Bizottság végzés, C-72/90, EU:C:1990:230, 10–12. pont; 1991. január 23-i Prodifarma kontra Bizottság végzés, T-3/90, EU:T:1991:2, 35. pont). Másként fogalmazva: az említett természetes vagy jogi személynek bizonyítania kell vagy azt, hogy ő volna azon jogi aktusnak a címzettje, amelyet az eljárás alá vont intézmény állítólagosan nem fogadott el vele szemben, vagy azt, hogy az említett jogi aktus őt közvetlenül és személyében, valamint ahhoz hasonló módon érintette, mint ahogyan ez a jogi aktus a címzettjét érintené (lásd ebben az értelemben: 1996. november 26-i T. Port ítélet, C-68/95, EU:C:1996:452, 59. pont; 1998. szeptember 15-i Gestevisión Telecinco kontra Bizottság ítélet, T-95/96, EU:T:1998:206, 58. pont).
- 26 Ezen túlmenően, az ilyen természetes vagy jogi személynek igazolnia kell, hogy az EUMSZ 265. cikk alapján érdeke fűződik az eljáráshoz, amely érdek fennállása feltételezi, hogy a kereset – az eredményén keresztül – alkalmas arra, hogy az azt megindító fél számára előnnyel járjon (2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 42. pont; 2008. április 17-i Flaherty és társai kontra Bizottság ítélet, C-373/06 P, C-379/06 P és C-382/06 P, EU:C:2008:230, 25. pont; 2015. június 4-i Andechser Molkerei Scheitz kontra Bizottság ítélet, C-682/13 P, nem tették közzé, EU:C:2015:356, 25. pont). Ezzel szemben hiányzik az eljáráshoz fűződő érdek, ha mindenesetre valamely kereset sikeressége sem vezethetne a felperes számára kedvező eredmény elérésére (2017. november 23-i Bionorica és Diapharm kontra Bizottság ítélet, C-596/15 P és C-597/15 P, EU:C:2017:886, 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 A jelen ügyben egyrészt meg kell állapítani, hogy az az aktus – vagyis a Cseh Köztársaság miniszterelnökének az ezen intézmény pénzügyi terv megtárgyalásával kapcsolatos üléseiből való kizárása –, amelynek elfogadását a felperes az Európai Tanácstól kérte, nem olyan aktus lett volna, amelyet az Európai Tanács a felpereshez címez, hanem ezen intézmény olyan határozatáról van szó, amelynek címzettje az említett miniszterelnök lett volna. Ily módon, még ha a felperes a közérdekből való eljárás céljából a szóban forgó tagállam nemzeti képviseleti szervének, a jelen ügyben a Cseh Köztársaság parlamentje szenátusának tagjaként fennálló minőségére hivatkozik is, ez nem változtat azon, hogy a fenti 25. és 26. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat az eljáráshoz fűződő érdek bizonyítását illetően – éppen ellenkezőleg – az Európai Tanács állítólagos mulasztásának megállapításához fűződő személyes, létrejött és fennálló érdek fennállásának bizonyítását követeli meg tőle. Ezen túlmenően – és mindenesetre –, a felperes esetében nyilvánvalóan nem teljesül az EUMSZ 265. cikk harmadik bekezdésében a keresetösségi jogot illetően említett és azt kikötő feltétel, hogy a természetes vagy jogi személy azt kifogásolja az eljárás alá vont intézménnyel szemben, hogy elmulasztott valamely neki címzendő olyan jogi aktust – az ajánlások és vélemények kivételével – meghozni, amelynek ő volna a címzettje, illetve amely őt közvetlenül és személyében érintené, mivel – éppen ellenkezőleg – az Európai Tanácstól kért intézkedések harmadik személyre vonatkoztak (lásd ebben az értelemben: 1991. január 23-i Prodifarma kontra Bizottság végzés, T-3/90, EU:T:1991:2, 37. pont; 1996. november 26-i Kuchlenz-Winter kontra Tanács végzés, T-167/95, EU:T:1996:172, 20. pont).

- 28 Másrésről – az EUMSZ 265. cikk második bekezdése értelmében – ez a kereset csak akkor elfogadható, ha az érintett intézményt, szervet vagy hivatalt előzetesen felkérték, hogy járjon el. Ugyanebből a bekezdésből következik ugyanakkor, hogy a keresetet csak akkor lehet további két hónapon belül megindítani, ha az eljárásra való felkéréstől számított két hónapon belül a szerv vagy hivatal nem foglal állást.
- 29 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ez a rendelkezés az eljárás alá vont intézménynek a határozathozataltól vagy állásfoglalástól való tartózkodásban megnyilvánuló mulasztására vonatkozik (1971. július 13-i Deutscher Komponistenverband kontra Bizottság ítélet, 8/71, EU:C:1971:82, 2. pont; 2013. november 19-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-196/12, EU:C:2013:753, 22. pont; 2017. november 23-i Bionorica és Diapharm kontra Bizottság ítélet, C-596/15 P és C-597/15 P, EU:C:2017:886, 52. pont). Ily módon az intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset elfogadhatóságának az EUMSZ 265. cikkben rögzített feltételei főszabály szerint nem teljesülnek akkor, ha az eljárásra felkért intézmény a kereset megindítása előtt állást foglalt e felkérés tekintetében (1993. április 1-jei Pesqueras Echebstar kontra Bizottság ítélet, C-25/91, EU:C:1993:131, 11. pont; 2016. július 21-i Nutria kontra Bizottság ítélet, T-832/14, nem tették közzé, EU:T:2016:428, 45. pont).
- 30 Ezen túlmenően, az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az EUMSZ 265. cikk a határozathozataltól vagy állásfoglalástól való tartózkodásban megnyilvánuló mulasztásra vonatkozik, nem pedig az érdekelt személyek által kívánttól vagy szükségesnek tartottól eltérő aktus elfogadására (2016. július 21-i Nutria kontra Bizottság ítélet, T-832/14, nem tették közzé, EU:T:2016:428, 46. pont; lásd még ebben az értelemben: 1993. április 1-jei Pesqueras Echebstar kontra Bizottság ítélet, C-25/91, EU:C:1993:131, 12. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 Következésképpen, amennyiben az intézmény magyarázattal alátámasztva tagadja meg az ilyen felkérésnek megfelelő eljárást, az a mulasztást megszüntető állásfoglalásnak, az ily módon kifejezett és részletezett megtagadás pedig az EUMSZ 263. cikk alapján megtámadható aktusnak minősül (lásd ebben az értelemben: 1988. április 26-i Asteris és társai kontra Bizottság ítélet, 97/86, 99/86, 193/86 és 215/86, EU:C:1988:199, 32. és 33. pont; 2017. december 7-i Techniplan kontra Bizottság végzés, T-853/16, nem tették közzé, EU:T:2017:928, 20. pont).
- 32 A jelen ügyben – jóllehet 2019. június 24-én az Európai Tanács egyértelműen kifejtette a felperes számára azokat az okokat, amelyek miatt nem járhat el a felkérésnek megfelelően – a felperes nem az EUMSZ 263. cikk alapján akarta megindítani a jelen keresetet azzal a céllal, hogy megsemmisítse az Európai Tanácsnak az ily módon a 2019. június 24-i levélben szereplő azon döntését, hogy nem fog eljárni az eljárásra való felkérésben javasolt értelemben. Márpedig – amennyiben adott esetben igazolni tudta volna az ezzel a döntéssel szembeni keresetiségi jogát – ezzel a megsemmisítés iránti keresettel vitathatta volna azokat az okokat, amelyeket az Európai Tanács azon döntésének igazolására hozott fel, hogy nem zárja ki a Cseh Köztársaság miniszterelnökét az intézmény vitatott üléseiből.
- 33 E tekintetben a jelen kereset fenti 28–32. pontban vizsgált elfogadhatóságát nem érinti az a körülmény, hogy a felperes 2019. július 2-i levelében további pontosításokat kért az Európai Tanácstól a 2019. június 24-i levelének hatályára vonatkozóan, amely levelet az Európai Tanács az eljárásra való felkérésre válaszul intézett a felpereshez és amelynek tartalmát a felperes kifogásolta. Jóllehet ugyanis a felperes által a 2019. július 2-i levelében kifejtett kifogásokat adott esetben az EUMSZ 263. cikk alapján indított megsemmisítés iránti keresetben ki lehetett volna fejteni, meg kell állapítani, hogy az említett levélben a felperes mindenesetre nem kérte fel ismét az Európai Tanácsot az EUMSZ 265. cikk második bekezdése értelmében vett eljárásra. Következésképpen az említett levél nem minősülhet az eljárásra való olyan új felkérésnek, amellyel kapcsolatban az Európai Tanács a későbbiekben elmulasztott eljárni.
- 34 Emellett és mindenesetre azt a kérdést illetően, hogy a jelen ügyben – és amint azt az Európai Tanács elfogadhatatlansági kifogásában előadja – egyetlen kötelezettség sem terhelte ezt az intézményt a felperes által az eljárásra való felkérésben kért intézkedéseket illetően, mivel ez az intézmény nem

rendelkezett hatáskörrel az említett intézkedések elfogadására, emlékeztetni kell arra, hogy ez a kérdés nem az intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset elfogadhatóságával kapcsolatos valamely feltétel alá tartozik, hanem olyan kérdést képez, amelyet érdemben kell vizsgálni. Ugyanis éppen a mulasztással kapcsolatos kereseti kérelmek megalapozottságával kapcsolatos határozathozatal céljából kell a Törvényszéknek vizsgálnia azt, hogy az EUMSZ 265. cikk második bekezdése alapján az érintett intézményhez intézett eljárásra való felkérés időpontjában ezt az intézményt terhelte-e eljárási kötelezettség az eljárásra való felkérésben a felperes által javasolt értelemben (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 29-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-442/07, nem tették közzé, EU:T:2011:547, 27. és 28. pont).

- 35 Márpedig a jelen ügyben, függetlenül a felperes által a Cseh Köztársaság kormányfőjével szemben felhozott korrupciós állítások megalapozottságától és az Ústavní soud (alkotmánybíróság) által elfogadott ítélettől, meg kell állapítani, hogy – amint azt az Európai Tanács előadja – ez az intézmény semmiféle mérlegelési mozgástérrel nem rendelkezik az EUSZ 15. cikk (2) bekezdése alapján akkor, amikor üléseire összehívja a tagállamok állam- és kormányfőit. Amennyiben ugyanis ez a rendelkezés ezzel a kérdéssel összefüggésben nem tartalmaz pontosítást, ezt a rendelkezést akként kell érteni, hogy az abból az előfeltevésből indul ki, hogy a tagállamok feladatát képezi azon nemzeti – többek között alkotmányos – intézkedések elfogadása, amelyek lehetővé teszik annak meghatározását, hogy ennek az intézménynek az ülésein őket az állam- vagy kormányfőiknek kell-e képviselniük, és adott esetben azt, hogy vannak-e olyan okok, amelyek megakadályozhatják, hogy valamelyikük az Európai Tanács előtt a saját tagállamát képviselje.
- 36 Ez a következtetés annál inkább érvényes, hogy – adott esetben az EUSZ 7. cikkben előírt eljárás sérelme nélkül – a tagállam képviselétével összefüggésben bármely nyilvánvaló összeférhetlenség megelőzésére irányuló nemzeti intézkedések hiányában, illetve az Unió nevében és javára vitatható módon vállalt ágazati politikai kifizetéseket illetően az EUMSZ 258. és EUMSZ 259. cikkben említett intézkedések hiányában, a hatásköröknek a tagállamon belüli megosztása az EUSZ 4. cikk (2) bekezdésében biztosított védelmet élvez, amely rendelkezés szerint az Uniónak tiszteletben kell tartania a tagállamok nemzeti identitását, amely elválaszthatatlan része azok alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésének (lásd: 2020. június 18-i Porin kaupunki ítélet, C-328/19, EU:C:2020:483, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 Ily módon – az EUSZ 15. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában – kizárólag a tagállamok feladata, hogy belső alkotmányos szabályaik alapján meghatározzák, hogy az Európai Tanács különféle munkáival összefüggésben az állam- vagy kormányfőik képviseljék-e őket. Következésképpen nyilvánvaló, hogy az Európai Tanács – annak megtagadásával, hogy eleget tegyen az eljárásra való felkérésnek, és függetlenül attól, hogy az EUMSZ 325. cikk (1) bekezdésére és a 2018/1046 rendelet 61. cikkének (1) bekezdésére figyelemmel a Cseh Köztársaság ezen intézménybeli képviselője esetében összeférhetlenség áll-e fenn – a jelen ügyben semmi esetre sem sértette meg az EUMSZ 265. cikk harmadik bekezdését.
- 38 Ezen túlmenően, ami a Cseh Köztársaság miniszterelnökének összeférhetlenségével kapcsolatos állításokat illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a nyújtott pénzeszközökkel összefüggésben az Unió által a nevében és javára a tagállamokban teljesített kifizetések szabályszerűsége az említett pénzeszközökre alkalmazandó uniós szabályozás és az abban előírt – például a Törvényszék előtt folyamatban lévő T-76/20. sz. Cseh Köztársaság kontra Bizottság ügyben szóban forgókhoz hasonló – feltételek hatálya alá tartozik.
- 39 A fenti megfontolások összességére figyelemmel helyt kell adni az Európai Tanács által felhozott elfogadhatatlansági kifogásnak, következésképpen pedig a keresetet mint elfogadhatatlant és mindenesetre mint jogilag nyilvánvalóan megalapozatlant kell elutasítani, annak hangsúlyozása mellett – válaszul az igazságszolgáltatás állítólagos megtagadására vonatkozóan a felperes által arra az esetre előadott érvelésre, ha a keresetét mint elfogadhatatlant utasítják el, annak ellenére, hogy a nemzeti parlament képviselője és testi épségét megfenyegették –, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének nem célja a Szerződésekben előírt bírósági felülvizsgálati rendszer módosítása (2013.

október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. pont; 2017. február 28-i NF kontra Európai Tanács végzés, T-192/16, EU:T:2017:128, 74. pont).

A költségekről

- ⁴⁰ Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel peresztes lett, az Európai Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant és mindenesetre mint jogilag nyilvánvalóan megalapozatlant elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék Lukáš Wagenknechtet kötelezi a költségek viselésére.**

Luxembourg, 2020. július 17.

E. Coulon
hivatalvezető

J. Svingens
elnök